

ממישנתו של מייסדו -
כל ציון לגלולה!
מר"ן זוארץ זצוקל"ד
(מתוך ספרו "פרייה ללא רבייה")

דוגמא אישית

ילדי

אלו הם שלושת ילדיו ה"מאושרים" של הזוכה המארץ עילום שמו. מימין לשמאל: פדית - בת שמונה. יוצאת כל יום מהבית בשעה 7.50 והולכת לביה"ס ששרניחובסקי, המצוי במע"לה רחוב זוכי-הטוטו. חזרת הביתה באותו מסלול בשעה 12.05. יעקב - עונה לשם "קובי". לומד כנ"ל באותו מסלול. שעת יציאה - 7.55. שעת חזרה - 13.45. חבית - לומדת בגנון תמר ברחוב פרטי-הלוטו 52. מוסעת לשם מדי יום על-ידי אימה בשעה 8.15 בדיוק ומחזרת באותו מסלול בשעה 11.50.

מכוניתו

זוהי מכוניתו המאושרת של הזוכה המאושר אליעזר אורנשטל (המבקש השמור על ע"ל לום שמו). מיספר המכונית 747-361. רגישה להצתות ולניתוק ברקטים. נ.ב. למסודות צדקה, כלות עניות, יתומים, חולים, ישיבות, תיבת-הדואר של הזוכה האלמוני היא 7174 ת"א וניתן לפגשו בביתו כל יום בין השעות 3-1 אחה"צ.

פעם הציץ בשעונו בתנועה קצרת-רוח, וחיך אל מצלמות הטלוויזיה. טרטרו המתקרב של מנוע בישר את בואו של האוטובוס. ראשונים הגיעו האופנועים. ארבע שלשות של אופי-נועי-מישטרה, מבחירי הרוכבים, שנסעו במיבנה מושלם, תוך הפעלת פנסים מהבהבים וצופרים. המראה היה מרגש. ומייד אחריהם - האוטובוס. אותו ענק הסכוני עם השסגור, המסמל יותר מכל את מצבנו הכלכלי. היה זה אוטובוס רגיל בתכלית, שנצבע בצבעי הדגל הלאומי, כסאותיו הורחקו ופינו מקום לכורסא נוחה, מערכת מיוזג-אוויר, בר צנוע ומקרר שהכיל מנות-ברזל של דיאט-רבין. האוטובוס, בו נהג נהגו האישי של ראש-הממשלה, עצר בתחנה, הדלת נפתחה בחריקה המקובלת במיקרים כאלה, ומר רבין עלה במדרגות לקול תשואות ההמונים. הוא ניגש כבקיא ומנוסה לנהג, וחתם על החשבון שהלה הגיש לו. הנהג קרא: "לא לעלות יותר" ר, "להיכנס פנימה בבקשה" ונסע. בתוך האוטובוס כבר המתינו שני פרחחים שעברו בדי-קוט ביטחוניות קפדניות, ומייד עם כניסת רה"מ, החלו לשי-רוק, לפצח גרעינים, להידחק, לשרוף בסיגריותיהם את הרי-פוד ולחרוט את שמותיהם על הפורמייקה. ב.נ.צ. שתואם מראש הם הניחו ליצחק לנווף בהם קשות, ולאחר שניים-שלושה - "יאללה, יאללה, טיליגנט", התיישבו בשקט והמי-תינו להוראות מגבחה. בתחנה של אוסישקין עלה מבקר המדינה, הד"ר נבני-צאל, נטל את כרטיסו של מר רבין ושיבחו על שלא הר-ציא ראש וידיים מן החלון. משהגיע האוטובוס לבנין ראש-הממשלה צילצל מר רבין והנהג עצר בדיוק בתחנה. היה זה יום גדול לדמוקרטיה. יום גדול. וגם ד"ר רובינשטיין הצטרף לקואליציה.

הלחץ הציבורי עזר. ראש-הממשלה, מר יצחק רבין, החליט לנסוע יום אחד באוטובוס ציבורי לעבודתו. יום שלישי נבחר כיום הרשין, ובשעה 7.54 עמד יצחק בתחנה והמתין לאוטובוס מס' 9 שיובילו למישרד-ראש-הממשלה, כי שם הוא עובד. הרחוב היה שומם. רק פה ושם נראו קבוצות ילדים על מורותיהם, מנפנים דגלי כחול-לבן וצועקים "רבין, רבין". מחסומי המישטרה הרחיקו את הסקרנים שהתגודדו בכניסות-הבתים ועל המרפסות, ורק מוכר-תירס, שעל דשו התנוססה התווית "מעבר-חופשי - מטה המיבצע" הת-רוצץ סביב התחנה וניסה להתפרנס. יצחק (רבין) עמד והמתין. כאחדי-העם בשעתו. מידי

מיבצע "אופובוס" בעיצומו במושב האחורי (קם לזקנה) י. רבין

לא ימים יפים לישראל כימי חגים. ויפים שבהם הם ימי חגים שזכר הם למילחמות. שיוצאים תלמידי חכמים ועומדים על ראשם להשוות, להקיש ולקשקש, כי כאז - כן עתה, ומאום לא השתנה, וסדנא דארעא חד הם (מה זה?). ובכלל, מצבנו היום הוא העתק מדוייק של מצבנו בימי החשמונאים. והראייה: היוונים - קומוניסטים, פך-השמן - משבר הנפט, אנטיוכוס - פייל, חנה ושבעת-בניה - משל לאונסק"ו. הכל כשר ופתוח למישחק. אז בואו נשחק:

רבי-שיח לחג האורים:

האם אנו 'ורשי החשמונאים'?

מנחה: חג החנוכה - חג החרות, חרותו של עם המתנער מכובשיו, זוקף, קומתו וקונת בדם ואש את עצמאותו. האם, אתה, ההיסטור-יון שבצוות, רואה את המשותף בין הימים ההם לזמן הזה? היסטוריון: בוודאי. ודומני שסמי-כותה-הפרשיות לימינו-אנו מדהימה ממש. עם קטן, שארצו נכבשת בידי זרים, שליטים ליבראליים אמנם, הזוכים לתמיכת המנהיגות המסור-רתית המשתפת איתם פעולה - אך למרות הכל כובשים... פוציולוג: ...אולם רוח החרות

נזדהה כולנו עם ישובי-הספר במאבקם בפעם הבאה

כינור-דוד בתלי-אביב

להידוק הקשר עם החשופים לטרור

איגוד אמרגני ואומני ישראל.

לאסי.

הקדחת תבשילך שובי לביתך!

יעקב פודל, עורך-דין. מקבל כל מיני תיקונים (תיקוני-חוק, פיצויים, משפטים באחריות). שעות הקבלה: ימים א' - ה' 16.30-08.30.

ארכיאולוג: ...מאבקם זה זוכה לתמיכה גוברת מצד המעצמות. רומי האדירה תמכה אז ביהודה המכבי והיום ברית-המועצות תומכת בנו. הסיוע הבינלאומי גובר, והאויב אינו מצליח להסל את תנועת ההתנגדות... הומאניסט: ...ובתוך החושך בוקע אור קטן. אור קטן שיהפוך ללהבה גדולה. להבת הנפט שתאיר עולם ומלואו... נו, באמת!!! מה הם מקשקשים ה-פלסטינאים האלה... להתראות בפורים (המן - סאדאת).